

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na sküpní naslov, če se do 31. marca plača cela naročnina, 25 D., na posameznoga 30 D., če se do 31. marca ne plača cela naročnina, je cena Novin na sküpní naslov 30 D., na posameznoga 35 D. Amerikanci plačajo za Novine štiri dolare i dobijo za to ceno brezplačno i Marjin List na Kalendar Srca Jezusovoga. Naročajo i plačajo se na upravniki v Orenšohov, Prekmurje, Uredništvoje v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%; 1/2 strani 25%; i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetih reči 5 Din, višio odvsake reči pol D. Med tekstem cm² 1,50 D., v poslanom 8-50 D. Takno za oglas plača uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokepisl se ne vračajo

Kakše bodo nove dače?

Mi vsi známo, da je naša stranka stopila pod tem pogojem v vlado, da se izednači dača po celoj državi. Pisali smo že, da je v našoj državi valáni pět različni zakonov gledé pobéranja dače, ár se je naša država zdrúžila po bojni iz peti delov, gde so bili vsešérom inačiči zakoni. Ravno za toga volo so pa po tej zakonaj plačivali ništerni kraji več dače kak drúgi. V Srbiji na priliko ešče dnes nemajo katastra i so dačo samo tak po prek plačivali. Naša stranka je zahtevala, naj se izgotovi po celoj državi kataster i naj plačújejo po celoj državi ednako dáčo. Šteri je siromaškejši naj plača menje, bogataš pa več i to v našoj krajini ravno tak kak v južni krájaj naše države.

Tak je zgotovljeni i sprejeti v finančnom odseki novi davčni zakon za celo državo, po šterom bodo naši kraji vnogo menje dače plačivali kak do zdaj. Novi zakon má túdi to dobro strán, da je nej tak zamotaní kak stari. Má sedem delov, od šteri valá za kméčke lúdi pravzprav samo eden. Té novi zakon bo té dni v Belgradi sprejeti, zato sta od-potovala že obá našiva poslánca v Belgrad, da ta glosala za njega. Zdjaj si pa na kratko túdi

mi poglednimo ka nam prinesé té zakon. Za nás je najvaž-nejši del

Zemelska dača.

Tú odpadne zdaj najplé dohodnina, komorska doklada pa invalidski davek. Má pa zemel-ska dáča dvá dela:

1. Osnovna zemelska dáča, štera bo znašala 12 procentov čistoga katasterskoga donosa.
2. Dopolnilni davek.

Čisti katasterski donos dolo-čijo po tom, kakša je zemlja, v vsakšoj krajini posebne komisi-je, v štere pošle vsakša občina po tri svoje zastopnike. Čisti ka-tasterski donos bi pri nas znašao okoli 161 Din na 1 ha. Za bogšo zemlo nikaj malo več, za slabšo menje.

Dopolnilni davek bo pa pro-gresiven po tej tabeli: Do 500 Din čistoga katasterskoga donosa, nega dopolnilnoga davka: od 500 do 1000 Din je 2%, od 1000 do 2000 Din je 3%, od 2-3000 Din je 4%, 3-4000 Din je 5% i tak naprej. Prek 10 jezero Din je 12 procentov dopol-nilnoga davka.

Iz toga pa lahko túdi vidi-mo, kelko je ta dača zdaj men-ša po novom zakoni. Na priliko kmet, s 10 há zemle je plačúvao

do zdaj zemelske dáče z vsemi dokladami, komorskov dokladov i invalidskim davkom, 376 Din 50 par. Poleg toga so njemi pa na-vadno zračunali že túdi dohod-nino. Po novom davčnom zakoni pa plača vsega samo 240 Din. Komorska doklada, invalidski da-vek i dohodnina eščista odpadneta.

Vsi drúgi davki za kmeta skoro ne pridejo več v valavo.

Hišni davek

kméčki lúdjé v kméčki občinaj ne plačújejo. Samo tiste hiše, štere majo lúdi, ki plačújejo arendo od svojega stana, plačajo osnovnoga davka 12% i dopol-nilni davek. Pri tom si pa lahko zračuna 20 do 30 procentov za stroške, popravek hiše i tak dale. Tak plača po novom zakoni na priliko tisti, šteri dobi na leto 5 jezero dinarov arende (to je že čista arenda, od štere je 20 do 30% procentov za stroške vkrej potégno) i je morao od toga po starom zakoni plačati 1893 Din dače, po novom samo 680 Din. To se pravi, skoro dva tretjiva dela menje kak po starom.

Pridobnina.

To plačújejo samo industrij-zka i obrtna podjetja, trgovci i obrtniki. Té davek má tri skupi-ne. Prva skupina plača 10% os-novnoga davka, drúga 8% i 6% osnovnoga davka, tretja (mali

obrtniki) pa 4%. Dopolnilni da-vek bo pa za vse skupine do 10 jezero Din 2%; od 10-20.000 Din 2 1/2 %; od 20 do 30.000 Din 3%; od 30-50.000 Din 4% i tak dale. Prek 150 jezero Din se plača 12%. Nato pride

Davek na čisti dobiček družb, štere so podvržene javnomi polaganji računov.

To so zadruge i regulativne hranilnice, štere spadajo v prvo skupino toga davka i plačajo 10% osnovnoga davka. Industrijska i rudarska podjetja 11%, banke pa 12%.

Davek na rente.

To bo na hranilne vloge prihranka 8% na drúge procente pa 15%. Oproščene so pa davke zadruge osnovane na podlagi zadrúžnoga zakona i vse oblast-ne hranilnice.

Davek na plače.

Té davek plačajo vsi, šteri dobivajo mesečno ali tjedensko plačo. Plača se pa tá dača samo té, či má što više kak 400 Din mesečne plače i za vsakše dete ešče lahko má 100 Din. Či si po tom vse to vkraj zračuna i má ešče više 200 Din, plača od to-ga na mesec 4 Din dače, od 800 Din, 20 din., od 1000 Din 30 Din, od 2000 pa 80 Din dá-če. Od štere je tá za eno štri-no menša. Pride ešče

Za bodočnost Sobote!

Lehko pravimo, da je naša Sobota po svojem ležanju kak túdi po svojoj tradiciji tretje naj-važnejše mesto v Sloveniji. Misli-mo pri tom kakpa samo na, tisti del slovenske zemle, šteri je pripadno našoj državi. Mogoče se bo komi ta trditve nekoliko čudna vidla, nego či vzememo vse tak kak je dnes v Sloveniji, bomo morali tomi pritrđiti.

Ljubljana, štera ma 56 jezero prebivalcov, je srce vsej nas Slo-venov, či so že tisti dnes v na-šoj državi ali nej. Vnjo so vprete oči vsej Slovincov, túdi tisti tam od Soče, šteri so zdaj pod Taljani i tisti Slovincov tam od Drave i Rabe i vsej ob Savi i Múri. To je Ljubljana, či jo gledamo s splošnoga slovenskoga narodnoga gledišča. Či pa gledamo Ljublja-no z vozkejšega gledišča, te je Ljubljana središče indašnje kraji-ske dežele ali dnešnje Ljubljanske oblasti.

Drúgo najvažnejše mesto v Sloveniji je Maribor s svojimi 32 jezero prebivalci. Na njega se obrača velki del Slovincov na severnom kraji Slovenije. Maribor je kak znamo središče takzvane Mariborske oblasti k šteroj pripada túdi naša krajina.

Naša Sobota pa, štera ma 3 jezero prebivalcov, je pa središče Slovincov šteri prebivlejo med Múrov i Rabov i štere je ločila Múra več sto let od ostali brat-ov Slovincov.

Ideal i žela vsej Slovincov je bila že od nigda kak je ešče túdi dnes, zdrúžena velka Slove-nija s svojim središčom „matjuš-kov“ Ljubljanov. Vej je nam Slo-vencom Ljubljana ravno tisto, kak Horvatom Zagreb, ali Srbom Belgrad, ali pa Rusom Moskva.

Ka je pa Ljubljana v vel-koj za vse Slovence, to je za našo Krajino kakpa v thalom, naša Sobota. Ze po svojem narav-nom ležanju je Sobota nikav v sredini Slovenske krajine. Je pa M. Sobota v vnogom pogledi, to že túdi, v vnogom pogledi pa ona ešče mora gratati v istini središče Slovenske krajine. To je ne samo v hasek Sobote same, nego cele naše krajine. Toga se morajo v velkoj meri za-vedati ne samo tisti, v šteri ro-ke je dnes izročena naša Sobota, nego v ravno telkoj meri vsi prebivalci naše krajine. Vsaka vozkosrčnost v tom pogledi bi bila kvarna za vse nas.

Naše Novine, kak glasilo in-teresov Slovenske krajine, čútiyo

za svojo dužnost, da to nikelko bole obširno osvetlijo. Zato bo-mo na tom mestu v naši prišestni številki nikelko bole podrobno gučali od kulturni i gospodarski nalog M. Sobote.

Slovesen krst na našem kraleskem dvori.

Najmlajši sin naše kraleske družine, je dobo pri slovesnom krsti ime slavnoga hrvatskoga kralá Tomislav. Kuma mladomi kraljeviči je bio sam angležki krao po svojem zastopniki. Krščen je bio z vodov, štera je bila prine-šena iz Adrijanskoga morja, iz Dune, Vardara i Šave. Savska voda je bila prinešena od njeno-ga izvira pod Triglavom. Pri krsti so bili navzviči krao sam, ro-munska kralica, zastopniki drúgi držav i voditelji domače politike med njimi túdi naš dr. Korušec Krst se je vršo z velikimi slo-vestnostimi.

Ali bodo nove občinske volitve?

V predzadnjoj številki naši Novin smo pisali, da se priprav-la v Belgradi novi občinski za-kon, po šterom se bo več mén-

ši občin zdrúžilo v edno samo vékšo gospodarsko občino. Na podlagi toga, je Veliki župan ma-riborske oblasti izdao že pose-ben zemlevid, na šterom so že ččista zaznamovane té vékše zdrúžene občine. Za našo kraji-no so kratkomalo vzéli tisto raz-delitev, kak so večim občinam vkúp določila okrajna glavarstva tiste tajnike, šteri zdaj nemamo več.

Na tisti članek smo dobili par pitanj, či bodo zdaj nato no-ve občinske volitve i či pridejo po tom nazáj tisti tajniki. Na to odgovorimo: Novi občinski za-kon za celo državo bo gotovo ešče v tom leti sprejeti i včasi na to mislijo túdi razpisati ob-činske volitve po celoj državi. Gda bo pa to, i kakši bo té n-ovi občinski zakon i kelko ménši občin se zdrúži v edno samo gospodarsko občino, toga pa ešče ne vemo, ár se zakon zdaj komaj sestavlja. Da pa v našoj krajini tista zdrúžitve ob-čin za tajniška mesta nikav nem-ere valati túdi za gospodarsko zdrúžitve je jasno, samo mi si bomo morali to doma sa-mi dobro pogučati, štere občin-e se bodo po novom zakoni lahko zdrúžile.

Davek od slučajnoga dohodka.

To je na tantijeme, nagrade, provizije i tak dale. Od 5000 Din se plaća po tom 3%, od 50 jezero 7% prek 150 jezero pa 12%.

Iz vsega se pa vidi, da je novi zakon o dači dosta bole ednostaven od staroga i tudi dosta bole pravičen, ka je pa za nás glavno, je to, da je dosta menša dača po tom zakoni kak prle. I či že naša stranka s tém da je šla v vladu nikaj drugo dobroga ne bi napravila kak té novi zakon, je to že jako dosta za nás. Našim poslancom pa želemo, da ešče vnogo dobroga dosegnejo za našo krajino.

NEDELA.

(Svečnica). V tisti časaj. gda so se spunili dnevi Marijinoga očiščavanja, po pravdi Mojzeševoj so prinesli Jezusa v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospodna, — kak je pisano v pravdi Gospodnovoj: Vse, ka je prvorođenoga moškoga, bodi posvečeno Gospodi, — i da bi dali dár tak, kak je povedano v pravdi Gospodnovoj: dve grlici, ali dva golobiča.

I ovo, bio je človek v Jeruzalemi, šteromi je bilo imé Šimeon, i té človek je bio pravičen i bogabojéči, čakao je oveseljé Izraela, i Duh Svéti je bio v njem. I nazveščeno njemi je bilo od Duhá Svétega, da nede vido smrti prlé, dokeč nede vido Kristuša Gospodnovoga. I prišao je v cerkev v Dúhi. I gda so prinesli úte Jezusa starši njegovi, da bi včinioli za njega, kak je bilo v navadi po pravdi, je tudi on vzeo njega v náročča svoja, i hválo je dáva Bogi govoreči: Zdaj odpústi Gospodne slugo svojega v méri poleg reči Tvoje; ár vidile so oči moje zveličanje Tvoje, štero si pripravo pred licom vsega ljudstva, svetlost v posvet poganom i na diko Izraela, ljudstva Tvojega.

(Pred Pepelnicov prva). V tisti časaj. pravo je Jezus vučnikom svojim priliko eto: „Spodobno je Kraljestvo nebesko hižnomi gospodari, ki je šo rano zajtra najimat delavce za svoje gorice. Pogodo se je z delavci za eden penez na dén i je poslao nje v svoje gorice. Šou je pa vó okoli tréte vóre i vido je druge stojéče manjúkivajoče i velo njim je: „Idite tudi vi v gorice moje i dam vam kelko bode pravično. I so šli. Šou je pa vó palig okoli šéste i devéte vóre i včino je spodobno. Okoli edenajste je pa šou vó i je našao ešče druge postápati i njim právi: „Ka stojite tú celi den manjúkivajoči?“ Pravijo njemi: Vej nas je nišče nej nájeo. Veli njim: Idite tudi vi v gorice moje.“ Gda je pa večér grátao, veli gospod goric svojemi oskrbniki: „Pozoví delavce i daj njim pláčo začéni nd slednji do prvi. Prišli so tisti, šteri so bili najéti okoli edenajste vóre i so dobili vsakši po eden penez. Gda so pa prišli tudi prvi, so mislili, da več dobijo, pa dobili so tudi tej po eden penez. I gda so vzéli, so mrmrali proti hižnomi gospodari govoreči: „Eti slednji so delali edno vóro samo i ednake si včino njé nam, šteri smo nosili bremen dnéva i vročino.“ On je pa odgovoro i pravo ednomi zmed njih: Prijateo, ne činim ti krivice; ali si se nej pogodo z menov za eden penez? Vzemi, ka je tvojega i idi. Ščém pa tudi tomi slednjemi dati kak tebi. Ali je nej slobodno včiniti meni, ka ščém? Ali je tvoje oko jálno ka sam jaz dober? Tak bodo slednji prvi, i prvi slednji: Ár vnogo je pozvani, malo pa odebráni.

Dijaška proslava v Soboti.

Preminočo soboto je dijaštvo naše sobočke gimnazije nad vse slovesno proslavilo péddesetltnico največšega živočega slovenskoga pesnika Otona Župančiča. Najodličnejša, zavedna sobočka družba je napunila prostore v hoteli Dobray, med štero se

je pomešalo domače dijaštvo. G. prof. Sever je otvorio slavnost s kratkim i lepim nagovorom i na konci prečteo brzovjavo, štero pošila Slovenska krajina velkomi slovenskomi dúhi. Dijaški mešani zbor je s svojim neboječim nastopom i mestoma izredno dobro izvajanimi točkami vzdignó navdušenje v dvorani do vreja. G. prof. Teply, je v svojem dúškem, skrbno pripravljenom govoru pokazao Župančiča do podrobnosti pred zbranim občinstvom. I čitúdi je bio govor takši, da bi bio pripraven, za posebno predavanje od Župančiča, brez druge proslave, itak ga je cela dvorana do konca skrbno poslušala. Prevzela je občinstvo tudi ljubka deklaracija učenca lúdske šole Franka i dijaka Skiteka, šteroga je vodja dijaškega pevskoga zbora g. Breznik spremljal na klaviru. Moški zbor je meo nikelko zamuknjene glase, mogoče zavolo kajenja, ka mládim griom jako hitro naškodi.

Bila je to do zdaj edna od nájlépi dijaški slavnosti v našoj Soboti i obiskana tak, kak skoro niedna prireditév do zdaj. Na konci so dobrotlive sobočke dame Kolašice lepo pogostile dijaški zbor i židana volja dijaška je dosegla svoj vrhunec.

Brzovjavo poslana pesniki Otoni Župančiči se glasi: M. Sobotá, prestolica Slovenske krajine, najmlajše sestre slovenske, se klanja danes Tvojemu velikemu duhu, Raduje se, da more v svobodi slaviti ta Tvoj dan. Kakor je Tebi draga Tvoju rodna Belakrajina, tako si nam drag Ti. Tvoj duh, Tvoja beseda — naša svoboda. Za Tvoje vzore manifestira v tem trenutku M. Sobotá, na čelu ji gimnazijska omladina. Sprejmi za 50 leto svoje dobe vdano čestitko globoko hvaležne Ti, stolotja od tujca zaničevane Slovenske Krajine. Na mnoga leta!

Dokončajmo začnje-no delo!

Vsaki človek more najprle skrbeti za sebe na dúšo i telo gledóč. Včasik

za tem pa pride dužnost pomagati drugim, bližnjim. Nam najbliže so naši domači potom pa vsi drugi po vrsti kak je što potreben i vreden neše pomoči. To je Kristušov navuk.

Ljudje večkrat majo tudi skupne dužnosti, da si pomagajo kak n. pr. v občinskih, farnih ali državnih zadevaj. Tú dostokrat pridejo naprej takše reči, štere so človeki neprijetne zato ka so breme za njega. Takše breme so deča, popravljanje cest, mostov, šole ali cerkvi. Na to je človek navadno prisiljeni dati kelko na njega ide. Mamó pa druge ustanove pri šterih smo ravno ne prisiljeni pomagati nego či kaj pomagamo, je to velke pohvale vredno. Ali je ne lepo i kršćansko pomagati tistomi, komi je ogen, voda, kúga ali druga nesročá prinesla bridkost v življenje? Ka pa, či se nam tudi kaj takšega pripeti ali nam nede dobro djalo, či do nam drugi pomagali? Kakpa da. Človek je v vnogom odvisen od drugoga človeka. Vsakši sam malo napravi vsi včúp pa dosta.

Martinišče.

To se nam je vidilo potrebno povedati prle kak pišemo od glavnoga dela. To glavno delo je zidanje „Martinišča.“ Ne je potrebno razlagati, ka je to, ár že dnes vsako dete zna. Dosta se je že pisalo i gučalo od Martinišča, dosta dobrih src nam je v teh letaj pomalo s penezi i živéom. Pravoga zavoda pa ešče li nega. Čakali smo zato, ka bi vse falejšé bilo. Čiravno ka je dnes penez menje kak pred par leti se denok ležej povle kak prle. V tom tali je dobro, ka smo čakali v drugom pa ne. Za štró leto mamó več kak 40 dijakov, lejko bi jih meli 80 pa tudi 100 či bi bio prostor. Ka je zamújenoga se mora kak najprle popraviti. To se zgodi tak, da se postavi bar eden tao novoga zavoda pod streho že to leto tak, da se v jesen dijaki že preselijo. Ne smése pozabiti, da de Martinišče dešno oko pa desna roka sobočkoj gimnaziji. Kelko prostornejšo bo Martinišče telko več dijakov de notri i to je dobro za gimnazijo, kelko lepša de Martinišče vršilo

Po Fr. Levstíki.

Martin Krpan.

Krpan prime za klúko i misli oditi, nego casar ga stávi: „Čakaj no! Daj si dopovedati! Za božo volo, vej si nej voda!“

Krpan odgovori: „Koga? mislite, da sam ešče nej zadosta čúo? Meni bi gotovo zrasla brada že notri do pojása ali pa ešče dale, či bi si je nej očisto vsakši tjeden dvakrat; pa de si z menov što pometao? Što je poslao po mené kočijo, i šúiri konje? Vi, ali jez? Beča je nej trbelo meni, mené pa nej Beči! Zdaj se pa tak dela z menov? Pa ešče zavolo mesa pa vina mi v oči mečejo. Nikelko mater sam že jo krúž, čaren i beli; nikelko očév vino pio: nego nindri pa tudi privas ne dobim takše dvorbe kak v Grabaj pri Repari. Nega grbejšega na tom sveti kak to, či se kaj dá, sledkar pa v oči meče! Što nešče dati, pa naj má sam. Pa što bi tudi mislo, da lipovoj pravdi ešče zdaj nega nej konca nej krája. Ali je bilo tisto drevece Vaš bog ali ka? Takši les raste za vsakšim grmom, Krpana pa nega za vsakšim kúklom niti na vsakšem casarskom dvori nej, hvala Bogi! Darove pa palig takše

dáte, da človek nemre do nij; to je ravno tak, kak či bi mački miš na rép privézao, da se te vrtij sama okrog sebe, zgrabiti je pa li nemre. Pédesét škafov vina, sto pét pogáč devédesét puránov pa štiridesét osem šunk to je že nej ravno kodiški dár; nego, ka pomaga? Odati nesmim, z Beča na Vrej pa tudi ne kaže prenášati. Jaz pa drugo napravim, na štero nišče ne misli! Deské si nanosim na dvorišče, pa či de ji premalo, te bo drevje plésalo. Vse zosekam, ka mi pride pod sekiro, pa naj bo to lipa ali lipce, trdovec ali menkovec, nad mramornatim ali pa lesenim stolom; pa si postavim sredi dvorišča kučo, pa bom tek dugo ležao dukeč bo v lagvi kaj mokro pa dukeč bom meo kaj med zobé djásti. Nego to Vam pa povem, samo ednok naj ešče pride Brdus v Beč, pa te palig pošlite po mené kočija pa službenika ali pa ešče cilo svojo hčer za štere mi je nej malo pa nej dosta; pa mo vidli, ka pripelate z Vreja od svete Trojice! Či bo tisto Krpan, mesa pa kosti gotovo nede meo; nego iz ržene síame te si ga morali naphati; pa se ga niti vrabli nede dugo bojali, ne pa ešče kakši velikan! Šteo sam oditi brez reči guča. Nego,

ar ste me sami stavili, ne bojte čemerni, či sam Vam štero bridko povedao; vej ste mogoče čúli, kak je pravo pokojni Kocet s Sela: Agja, mislite, da mo ga s pogečov krmo či se s kén kregam? Ka ga bole svádi, to njemi zabrášim! Zdaj Vam pa dobro zdrávje Bog dá!“

Casar právi na to: Martin, potrpi no! Nesmiš biti tak nágeo. Ti nejdeš od naše hiše, veri mi, da nej! Vej sam jez gospodar, znaš!

Krpan odgovori: „Vsakši človek je takši, kakšega je Bog dao; vsakši má nekaj nad seov: šteri je nej grbasti, je mogoče čonklavi ali plantavi. Moje obnašanje je nej za Vas, že vidim, da nej. Od toga teda niti nede guča, da bi jaz tú ostao. Vej je tudi kobilica, šteroj se pravi tú kozica nej včena samo súje krme. Domá se je pásia po gošči na poti pa kre járkov!“

Nato pristopi minister Gregor, šteri je meo klúče od casarske kase, zato, ka takši májo za vsakšo reč posebi službenika. Minister se oglasi: „Casarost, zaate ka? Vaš norec Strgan je mro; včera smo meli trebino za njim, Bog ojeti daj dobro v nebésaj! Strgan pa Krpan, sta si nekam podobnivi iméni. Ka mislite? Mogoče

bi pa té prevzeo njegovo službo? Nikaj se ne vej. Prefriganec je; smejšen je tudi, jezik má ravnatak dober; vse kršćanstvo nema takšega človeka.“

Krpan odgovori: „Magister Gregor, snate ka? Ednok sam bio Vaš nemak, dvakrat pa nemo. Smejalo bi se malo pa veliko, meni pa mojoj zaroblenoj pameti, či bi to včino. Zdaj pa dobro, da mi je prišlo na pamet! Skoro bi pozabo ka se mi že dugo na jeziki vrti. Casarost, ednok ste me srečali s kobilicov v snegi, jelte?“

Casar: „Bilo je tak, bilo!“

Krpan: „Ka sam pa noso na kobilici?“

Casar: „Brúse pa kresilno gobo.“

Krpan: „To je bilo te, gda ste se vi pelali v Jeruzalem.“

Casar: „To pa planta! V Trst sam šou; za Jeruzalem telko znam, kak za svojo skradajo vóro.“

Krpan: „Jez pa za brúse i kresilno gobo ravno telko. Te, znate, sam Vam nej povedao istine, ka mi je ešče dnes žao. Angležko sol sam prenašao. Vej sam se pravzaprav nej bojao nej Vas, nej Vašega kočija. Pa je tak: Gda se človek zasútkne s prave poti, kak štéc je močev, pa se li boji, či vdari vejka na vejko.“

(Konec pride.)

svojo dužnost telko več dobrega materijala (dijakov) bo davalo gimnaziji. Zato je Martinišče krvavo potrebno i vsaki nasprotnik Martinišča je tudi nasprotnik gimnazije pa cele naše krajine. Od takših druge pomoči ne prosimo kak to, da nas pustijo pri miru. Božemi deli naj se ne protivijo ar nede zmegali. Martinišče je bože delo.

Pomagajmo z delom!

Načrt (plan) je že gotov. Trbe samo materijal voziti, da se leško včasih na sproteletje začne zidati. Milostlivi grof rakičanski so nam dali, precij šodra, štiri čaka na foringo. Te šoder pa je ne zadosta. Pridemo jga iskat k vsem tistim kre Mure i smo gvišni, ka ga dobimo pa tudi pesik. Les bi tudi radi dobili tak. G. Vogler motvarjavski so že dali precij lesa. Zdaj pridemo iskat na Goričko i vupamo dobiti ves potreben les. Velka pomoč je foringa. Či te dobimo kelko rabimo potem je gotovo, da de šlo, nego či bi mogli meti foringo za peneze, te vsi penezi odidejo za njo i Martinišča nede. Zato vas pridemo prosit foringo.

Stem smo dali na znanje vsem našim prijatelom, kakše žele mamoi ka od njih čakamo. Zavupajoč v božoi i vašo pomoč ščemo dokončati začnjeno delo.

R. J.

Tu se tudi lepo dogaja!

Hrvaška družba Našička izvažala les iz naše krajine. Kak smo že mi proti tomi vničevanju gošč pri nas, ar naše ljudstvo že zdaj nema zadosta drv ne za korenjenje ne za stavbeno rabo, v kratkom časi bomo pa spoj brez lesa, tak bi želeli, da se končij tej ljudje dobro obnašajo proti ljudem, šterim kvár delajo. Ka se pa godi na Esterházijsvom veleposestvi, pa že preséga vse meje.

Uslužbenci delniške družbe Našička, delajo z našimi ljudmi kak z živinov. Pri nas so bile slabe latine, ljudstvo nema ne krüha i ne drv, pa je rado či dobi kakši služ. Taj ljudje, štiri na našem siromaštvi žojejo milijone so to včasii na pamet vzéli, i ne delajo z našim ljudstvom nikšii pismeni pogodb več. Obečajo kratkomalo plačoi za štero so delavci pripravni iti delat, nato njim pa na konci dela niti polovico toga ne izplačajo.

Eden kmet je delao na priliko pri tej ľudej 6 tjeednov i so njemi za té čas plačali 75 Din. i nikaj drugoi. Ali pa, ljudstvo dela polsko železnico za izvažanje lesa. Májo takzváno rekord delo pri navažanju šodra plačajo pa za 60 kubikov samo polovico, ali pa niti toga nej.

Poleg toga pa, tej uslužbenci nastopajo grobo, kak právi divjaki kregajo se, preklinjajo, gučijo v vsej mogočii jezikai i spoj dvomimo či so to naši državlani.

Pozivamo naše oblasti naj svojem okolišii tudi té ľudii nihelko poglédjo. Glede sklenjenih ustmenih pogodb se je pri nas že več žalostni slučajov zgodilo, da so deledajalci nej pošteni. Zató opominamo naše ľudii, naj si vsigdar dajo napraviti pismene pogodbe i je pri oblasti potrdijo. Oblasti pa prosimo, da ido v tom poglédi našim ljudem na roko.

Murska Sobota.

— **Zakaj má Sobota järke?** Zató, da ljudjé leško notri namečejo saje, pepeo, smétje, zgráblene podgani, žajfanco i tak dale, i se to posebno na snegi strašno lepo vidi. — **Zakaj pa má Sobota 4 policaje?** Zató, da vsega toga nikaj ne vidi. — **Gde pa náležej najdeš ednoga policaja, či ga iščeš?** Lagojii jeziki pravijo, da prej v krčmi, da pa to znekar nede rávno tak ščista istina.

— **Na meji streljeni.** V tork so zakopali v Soboti mladoga cigana iz Gornji Črnc, šteroga so financari pred dvema tjeednoma na meji pri Cankovi strelili v nogo. Siromaki se je rana razčemerila i po dvej tjeednaj bolečin je mro. K večnomi počinkii ga je sprevodilo vnogo njegovi domačinov.

Slovenska Krajina.

— **Kmečka posojilnica v Soboti** má uradne dneve od 1. febr. naprej vsakšii tjeedn trikrat i to v tork, četrtek i soboto od 9 do 12 vóre. Po svétka j ne uraduje.

— **Hranilnica i posojilnica v Črensovci** má uradne dneve vsakšii nedelo i svétke od 8 do 10 vóre i popoldnévi od 3 do 6 vóre. Vsakšii tork i četrtek pa celi den.

— **Orožni listi.** Vsi, štiri so ešče nej vložili prošenj za podukšanje orožni listov, naj to kem príle napravijo ar bi se to moglo zgoditi že do 15. januára i zna zadeti tiste, štiri májo orožje i ne podukšanoga orožnoga lista, velka kaštija.

— **Črensovce.** Prosvetno društvo je 22. januarja imelo svoj sestanek, na šterom je predavao g. Dr. Franc Klar, kak si ohranimo lübo zdravje. Na sestankii je bilo do 200 ľudii, ki so vsi z velkim zanimanjem poslušali govornika. Povdarjamo, da so za naše ľudii takša predavanja preveč potrebna, zato bode jako dobro, če na drugii sestanek, štiri bo v februaru, pride ešče več ljudii. Društvo bo skrbelo za vsakovrstno izobrazbo, ljudje pa naj ne zamüdjoo niedne takše prilike.

— **Društvo za gojitev treznosti v Soboti,** štero se je pred kratkim ustanovilo, má dvoje vrste članov 1. *abstinenti*, štiri ne vživajo nikšii alkoholni pijač i 2. *zmerniki*, štiri ne vživajo žganja, vino, pivo pa samo redko gda pa vsigdar zmerno. Društvo má namen pobijati pijančüvanje med ljudmi. Član toga društva leško gráta vsakšii, zato smo té dni razposlali okoli 3 jezero pristopni izjav i 800 objav vsem prebivalcom Slovenske krajine. Pristopnina znaša 10 Din na leto.

— **Invalidi.** Naš minister za socijalno politiko dr. Gosar je včino telko za invalide, kak gotovo do zdaj ešče niti eden minister. Vsakšii je leško prišao do svoji pravici, či se je v pravem časi pobrigao za to. Zdaj se ništerni invalidi začnejo odküpvivati, tak da dobijo enkratno vekšoi šumo i sledi nikaj več. Za to se je že izplačalo okoli 5 milijonov dinarov.

— **Či invalidi tudi ne čtėjo Novin.** Od Udruženja vojni invalidov iz Sobote, smo dobili na naše poročilo v zadnjoi številki nikelko pojasnii. Udruženje je napravilo vsakšiemu prošnju, štiri je prišao v pravom časi. Do gda se leško vložijo prošnje, je bilo objavljeno v Novinai i invalidskom glasnikii, zató je društvo ništerne samo opomnilo zakaj so na to nej pazili ali v Novinai ali v „Vojnom in-

Dražbeni oklic.

S. 7/27
93

Dne 13. februarja 1928. dopoldne ob 8. uri bo na licu mesta v Križevcih dražba nepremičninskih deležev hiša št. 199 z gospodarskim poslopjem, klavnica, stavbišče in vrt, njive, gozdovi, pašniki, travniki. Zemljiška knjiga Križevci vl. št. 601, 753, 97, 108, 187, 210, 413, 594, 652, 653, 801, zemljiška knjiga Kančovci vl. št. 305 in 391. Cenilna vrednost: 175.932 Din. 50 p, Vrednost pritikline: 8900 Din. Najmanjšii ponudek: 95.850 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče Murska Sobota, dne 21. januarja 1928.

validii, ne pa, da bi ne štelo delati za toga volo komii prošenj, ar je nej naročeni na invalidski glásnik. Zdaj pa, gda je že termin vlaganja prošenj mino, Udruženje nemre več nikšii prošnje vložiti, ar je nišče gori ne vzeme. — Vsemi tomi je zrok, da ljudjé ne čtėjo Novin, ništerni invalidi pa ešče cilo ponüjajo okoli demokratsko Domovino, štira od našega ministra dr. Gosara itak nešče nikaj dobrega napisati.

— **Püconci v sredo, 1. februárja** se je preselila s toga sveta Luthár Šarolta žena püconskoga evangeličanskoga pastora. Pokojna je bila pri vsej jako prilüblena i zapüšča žalujočega gospoda moža i deca. Naj v méri počiva!

— **To je za Vas,** zato ka tudi Vi močno želete, da küpíte dobro i fal vse, ka Vam trbej za sobe i za svojo družino. Naj bo to vóra, srebrnina, orodje, obleka, perilo, obüteo ali kühinjski predmeti, potrebščine za briti, toaletni predmeti ali ovak prikladne reči, instrumenti za muziko, vse to najdete v slikaj v z najfalejšii cenae mi v velkom ceniki, šteroga dobitbrezplačno, či pošlete svoj adres svetovnoj zalogi H. Suthaer Ljubljana, št. 945.

— **Našii dimnikari,** V zadnjoi številki našega lista smo omenoli, da posebno v okolici gospoda Erjavca iz Beltince hodjoo jako neredno zmetat, da se tü eden dimnikar ne obnaša lepo, i da se je zgodilo že, da so se saje vužgale v ednoj vési. Na to smo prejeli od g. Majzelja, dimnikarskega mojstra v D. Lendavi, da v njüvom okolišii zmečejo rédno vsakšii mesec, kak to predpišuje zakon.

— **Poštii auto.** Direkcijii pošte v Ljubljani je nej povoli, či smo mi ne zadovolni s tem malim automobilom kak zdaj vozi. Zakaj? Zató ar se na njega nišče nemre zanesti, da se bo leško pelao, či má kakšoi silo. Pred kratkim je prišlo 8 oseb, štiri so se šteli vsi pelati, auto pa leško pela samo 4 osebe. Tak drugoč pa nišče več ne pride. Poleg toga včasi ne vozi po 12 dni, kak se je to že zgodilo i nišče ne vej zakaj. Mi k tomi samo to pravimo, da je tudi za našoi krajino potreben malo načišii auto kak je té, i naj poštna direkcija pázi tudi na to, da novi automobil, štiri namenjeni za progo Sobota—Sv. Jurij, ne ostáne pálig gde v Južnoj Srbijii. I mi bomo začnoli spevati hvalo poštnomi automobilii i direkcijii. Za zdaj pa žalibog drugoga nemremo povedati, kak to, da smo ne zadovolni ne s tem automobilom kak vozi med Lendavo i Sobotvo, ne z tistim, štiri je ostao nindri v Južnoj Srbijii.

— **Skrivnost,** štira očuva mladostno svežost do starosti, i nas oču-

va od pojave staranja, se nahaja samo v pravom gojenjii tela i zdravja. Či štete svoje lice očuvati, da bo mladostno sveže, da bo Vaša koža gibka, da bodo Vašii vlasje bujni i zdravi, da bo celo telo zdravo, da se rešite sunčeni peg i vsej izpüščajov kože, gojíte si dnevno svoje telo: 1. Z Fellerovov močavov Elsa pomadov za rast vlasi, 2. Z Fellerov Elsa pomadov za čüvanje lica i kože, 3. z Fellerovov Elsa žajfov za zdravlje i moč (liljasta, mlečna, gličerin, boraks katran, i Elsa žajfa za briti). — Za proba 2 lončiča edne, ali pa po en lončič od vsake Elsa pomade 38 Din. 5 kosov Elsažajfe za 52 Din. razpošila lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Centrala 146 Hrvatska.

— **Uradni dnévi okrajnoga glavárstva v Soboti** bodo te mesec v Križevci 11. febr. v Gornjoj Lendavi 18. febr. v Cankovi 28. febr. i to vsešerom na žandarmerijskih stanicaj z začetkom ob 9 vóri pred poldnévom.

Mali oglasi.

Lepa, suha

bukove drva in premog za kuriti se dobi po niski cenii pri V. BRATINI, trg. v Križevci pri Ljutomeru.

K odaji

je edna hüta za seno i edna škrinjaa za zraje, vse v dobrom stanjii. Što šče küpiti, se leško vsakii den zglati pri ŽIŽEK MARTINI v Črensovci.

Tjedenske novine.

Babica ali mamica? To sta dve imeni, šterivi se ne rabita potom ka pomenita. Po našem Goričkom, Ravenskom, po Murskom poli na Štajerskom i daleč notri do Maribora vñukeci pravjoo staroj materi »babica«, na dolenskom Prekmurjii pa »mamica«. Kak je bole prav? Pogledjoo najprle reč »babica«. Tak zovemo tisto žensko, štira je določena za pomoč pri porodii. To ime — pa samo to — se njoj da po celoi Slovenijii. Zató je ne pravilno či to ime rabijoo vñuki za mater svojega očee ali svoje matere. Jako lepo ime je »mamica«. Istina, da zvekšega po Slovenijii dete večkrat tudi svojoj materi pravi mamica, nego to samo te, gda šče povedati svoio posebno lübezen do nje. Tü tudi vsešerom pravjoo »stara mati«, samo ka je to z nemškoga. Zató vñuki leško pravjoo mamica ali pa stara mati, nikdar pa ne babica. Naj nišče ne misli, da so to nepotrebne stvari za nas. Jezik je tisti zlati obroč, štiri drži vküp celi narod, zato je dobro, da se Slovenci vsikdar bole družimo pod te obroč. Bomo ešče prinašali takše jezikovne zanimivosti.

Podpérajte i čtíte
„NOVINE!“

Novi vogrski primas se je pred kratkim pripelal z Rima, gde je bio posvečeni v pšpeka i je dobio kardinalski krasčak. V Kaniži so ga jako slovesno sprejeli, gda je stopo obrvim kak primas na vogrsko zemlo. Ar je pa novi primas po svojem rodu Slovak i češki državlan, je zdaj dobo vogrsko državlanstvo.

Lakota v Bosni i Hercegovini. V celoj našoj državi je bila najbolje božna letina v Bosni i Hercegovini. Ljudje so v nešternih krajaj skoro nikaj živeža nej pripovali i trpijo zdaj sredi zime že strašno lakoto. Država njim šče kak najprle priti na pomoč na té način, da njim pošle več sto vagonov silja kukorce i drugoga živeža. Tudi oblastne skupščine so že začnole davati podpore v té namen.

Naš dom je list, ki ga je pred časom ustanovo dr. Korošec i je zdaj znova začno izhajati. Pride vsakš mesec i košta za naročnike naši Novin na leto 12 Din., za druge 20 Din. Naroči se naravnost v Maribori, Aleksandrova cesta 6 ali pa potom našega uredništva.

Oglase

sprejema od zdaj naprej samo uredništvo Novin v Soboti Kolodvorska ul. 123. ali pa tudi tiskarna. Naročijo i plačajo se teda od zdaj naprej oglasi tu, pa nej več na upravništvu v Črensovci.

Ne v Argentinijo!

Argentinski Slovenci so poslali pismo novinam, da naj ljudje pustijo té misli, da bi šli v Južno Ameriko krüh iskat, dokeč se kaj ne spremeni. Pravijo, da je več jezera ljudi brez dela i da je služ preveč mali. Posebno božno se godi takšim, šteri ne razmijo nikšega posebnoga dela. Vsakšega pitajo, ka zna delati. Obrtnikom v tom poglédi ide nikelko bogše, nego tudi tej nemajo največkrat stalnoga služja. Najhujše je pa to, da morajo ljudje iti včas po več sto kilometrov daleč peški za služom i nazadnje pár dnij dela, pa je pá brez služja. Zató naj bi vsi, šteri so se namenili iti zdaj na to dolgo pot, ráj nikelko počakali, da pride to vnogo ljudstvo, štero je sprišlo zdaj tá, do kakšega dela i se po tom lahko prilike na bogše obrnejo.

GOSPODARSTVO.

Gnojenje z umetnimi gnojili.

Poleg gnojil od šteri smo do zdaj pisali, bi bilo jako potrebno tudi vpati našo zemlo. Kak má naša zemla posebno ešče po ravnica malo vápna, se jako lepo vidi na detelišči. Dostakrát čujemo tožiti, da detelca ne raste dobro, da hitro prejde, i da se je jako malo nakosi. Vsemi tomi je vzrok, da zemla, posebno ešče na ravnici má že premalo vápna. Či pogledamo pa nikelko naše brage posebno ešče okoli Dolnje Lendave, vidimo, da tam detelca dobro raste tudi na ne pognojenj zemli. Zató ka zemla v gorica ma dosta vápna i to je jako hasnovito posebno ešče lucerna. Pri sv. Trojici v gorica se lahko to najlepše v pamet vzme. Eden kmet mi je pripovedavao, pri predavanji, kak je to, da

on vozi gnojšnico na detelišče, i v zimí ešče gnoj potrosi gori i njemi li nikaj dobro ne raste? Dao sam njemi nasvet, naj proba potrositi vápno ali gips i detelca bo dobro rásla. Mislim pa na ravnici to samo za domáčo detelco, zato ka lucerna líbi poleg toga tudi bole sühčo poleg vápna. Povem pa, da je to detelico z gnojšnicov polevati ščista nepotrebno, zató ar je v gnojšnici največ dúšika, toga pa detelca že itak dobiva iz zraka.

Vápno.

Vsem kmetom priporočam gnojiti z vápnom i to po vsem Ravenskom, tak da bi probali najprle na detelci i na travnika. Kak takše gnojilo se priporoča mavec ali gips, to je práj šteri má vnogo vápna v sebi. Mesto toga lahko dobimo navaden apneni práj, šteri se dobij v vápnenicaj, gde žgėjo vápno. Takše velke vápnenice so nahajajo v Hrastniki, Zagorji i drugi krajaj, gde žgėjo vápno. Té práj se dobij na vagono za ščista málo ceno. Što bi pa šteo takše gnojilo sprobati na máli falataj, naj küpi 5 do 10 kil vápna, ga semele na práj i zdaj v zimí potrosi na njivo ali travnik v veličini 100 kvadratni metrov. Za eden plüg rabimo do 300 kil vápnenoga práha. Povem pa, da je poleg vápna potrebno tudi gnojiti ešče z drugimi gnojili, či ščemo, da bo hasek tem vékši.

Gda se gnoji z umetnimi gnojili?

Silja je dobro gnojiti v jesen dvá tjedna pred sejanjom, krumpičam, kukorici, burgundiji i tak dale, na sprotoletje kakši dvá tjedna pred sejanjom. Na travnike je pa najboljšo trositi gnojila na jesen ali pa na sprotoletje rano do meseca marca. Tudi po snegi se lahko posipavle gnojilni práh, to pa samo po ravnica, zato, ka bi ovak znala voda gnojila odplaviti, te, gda se sneg topi. Goricam gnojimo, či je zemla težka, ilovnata, na jesen, či je pa peščena pa na sprotoletje. Prah trosimo v bližini trsa na gorajo stran za časa kopanja sam o nemi mo ga pregloboko zakopati, ar ovači znajo gnojilne snovi pregloboko oditi, kama ne ségajo več trsove korenine.

Kelko gnojil lahko trosimo?

Na eden plüg natrosimo:
Za silje 150 kg. vápnenoga dúšika, 120 kg. 40 % kalijeve soli, 15 kg. superfosfata ali Thomasove žlindre.

Na travnike se potrosi [na plüg]:
100 kg. vápnenoga dúšika, 200 kg. 40 % kalijeve soli, 200 kg. superfosfata ali Thomasove žlindre.

Okopavinam (krumpičom, kukorici, repi itd.) na plüg:

150 kg. vápnenoga dúšika, 150 kg. superfosfata, 150 kg. 40 % kalijeve soli.

Goricam se posiple na plüg:
200 kg. vápnenoga dúšika, 300 kg. superfosfata, 300 kg. 40 % kalijeve soli.

Kak sam pa tudi, priporočao gnojiti z umetnimi gnojili, tak tudi povem, da so ta gnojila ešče izdak predraga i je dobro samo ménše vnožine za proba. Izplača se pa vsigdar. V prvom rédi pa moramo skrbeiti, da mamó domáči gnoj kak najbogši.

F. PAVLICA.

(Dale sledi)

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 310 Din., žita 290 Din., ovsá 250 Din. kukorice 220 Din., ječmena 260 Din., hajdine 300 Din., prosa 200 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg., 8—10 Din., teoci 12— Din., svinje 16—17 Din. Krma: Sena 50—60 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dojar 56 Din 55 par, Schilling 7 D 90 p. Čehoslovaška krona 1 D. 65 p., Nemška zlata marka 18 D. 50 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 93 Taljanska lira 2'95 D.

Mali oglasi.

Na prodaj

je arondirano kmetijsko posestvo: hiša z gospodarskimi poslopji, okrog 20 oralov njiv, travnikov i gozda v Radislavcih v bližini Ljutomeru. Posestvo leži na ravnini v zelo rodovitnem kraju. Natančnejša pojasnila daje notar v Ljutomeru.

K ODAJI

so edna nova kola, nikaj nej ničana. Zavolo preselitvi v Ameriko se odájo dri PILO JANEZU v Čikečkovijsi poleg Fokovec.

Preveč rdeči obraz, rdeči nos, razpokano kožo i roke odstrani najbolje mast za obraz i roke „CREME MAJALA“ lice dobi lepo čisto farbo. Odstranite za vsigdar rdečico z obraza. Creme Majala 12 Din., Žaifa Majala 8 Din. v lekarni pri Sv. TROJICI D. Lendavi.

K ODAJI je en čevlarski singer mašina malo ničani, Zavolo preselitvi v Ameriko se po fal cení oda pri PILO JANEZU v Čikečkovijsi poleg Fokovec.

Zmagovalka

pri tekmi za naj-falejšo ceno je Suttnerova

prava švicarska budilnica št. 105.

Z zanesljivim Anker strojom, štera stane s triletno garancijov samo 64 Din. 20 p.

Ravnokat prava švicarska žepna vóra št. 100 Anker stroj Remontoir-Roskopf samo 49 Din. 60 p.

Anker Remontoir Roskopf št. 111. s triletno garancijov samo 69 Din. 20 p.

Po povzetji, ali pa se pošlejo penzi naprej.

Rizike nega. Či se Vam kaj ne vidi, to Vam zamenimo, ali pa damo penze nazaj. Velki cenik s slikami vör, lancov vsakovrstne zlatnine i srebrnine kak tudi cenik s sto drugimi potrebnimi predmeti za dnevene potreščine, dobite brezplagno či pošlete svoj adres na Svetovna trgovina vör

H. SUTTNER,
LJUBLJANA št. 945.

Reumatizem,
Bolečine kosti,
Bolečine glave,
Bolečine zob,
Bolečine želodca
odstrani najbolje INKA vinovica
1 glažek 10 Din. Dobi se v lekarni pri Sv. TROJICI v Dolnoj Lendavi.

12000 cepljenega trsja

na podlago Rip. Portalis in Göthe 9. Volki Rizling, Pošcip, Muškát Silvaner, Žlahtina, 1 vrsta se dobi pri FRANC SERŠEN trsničar v Veržeju pri Ljutomeru. Cena po dogovoru.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože

kupuje

po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Prijatelj zdravih tolažnik betežnih,

tak zovejo že naši starši i očac-je pravi, lepodišeci Fellerov

„ELSA-FLUID“

šteri lekša bolečine — tak zovejo že več kak 30 let ljudje šteri verno rabijo to priljubeno narodno sredstvo i kosmetikum, i v vnogi zahvalni pismaj pravijo, da se májo zahvaliti samo pravomi Fellerovomi Elsafluidi, da je ne prime tak zlehka prehlad, našast, influenza, gripa, kašel zamuknjenost, da je ne mantra nervoza i slabost.

Ka je namreč vzrok takšim bolestim? Največkrat to, da si premalo gojimo telo i obtok krvi!

Pa s kem se najbolje goji telo i pospeši krvotok na neškodlivi način? Z ribanjom pranjom, i mazanjom z Fellerovim Elsafluidom, šteri je izdelan iz sokov vnogi rastlin ki májo vratvo v sebi i je dobro tak odzvuha kak odznotra za celo telo i posebno ešče za želodec.

Probajte! V kratkom časi dobite veselo razpoloženje dober tek za jelo, voljo za delo, čutili se bodete sveži i mladi.

Gde pa dobite fal pravi Fellerov Elsafluid? V apotekah i vseh primernih trgovinah gde šče ga prosite.

Vsešerom plačate za edno poskusno kanticó 6 Din., za edno dvojno kanticó 9 Dinarov, za edno špecialno kanticó 26 Dinarov, ali či naročite po pošti vam pride s poštov 9 poskusni, ali 6 dvojni, ali 2 špecialni kanticí 62 Din., ali pa 27 poskusni, ali 18 dvojni, ali 6 špecialni kanticí samo 139 Din.

naslov jasno napišite: Lekarnar
EUGEN V. FELLER
Stubica Donja, Centrala 146
Hrvatska.